

Nyttan i berättelsen om Josef med Potifars hustru

Vägledande punkter i berättelsen om Josef (över honom vare frid) med Potifars hustru

Denna berättelse utgör den andra episoden i livets kedja av världsliga prövningar, där drömmen som de sanningsenliga strävar efter är att stå fasta till döden. Den mest uttrycksfulla berättelsen som skildrar denna fas är berättelsen om den ädle sonen av de ädla – Josef, son till Jakob, son till Isak, son till Abraham – över dem och vår Profet vare den bästa bönen och friden.

I denna fas av hans liv finner vi den stora likheten mellan Josefs ungdom och styrka och de flesta av världens ungdomar, med vissa skillnader i detaljer. Den upphöjde Konungen säger i uppenbarelsen, något som väcker ungdomar till de största lärdomarna: {I deras berättelser finns en lärdom för dem som har förstånd} (Yusuf:111).

Det är den livsfas där frestelsen av kroppslig mognad framträder, och styrkans blomning i ungdomens kraft och energi:

Denne unge man levde sin barndom mellan faderlig ömhet och avundsjuka från de närmaste. Det är avundsjuka, inte från avlägsna fiender, utan från bröderna själva. Den gör hjärtan som torr jord. Deras

Nyttan i berättelsen om Josef med Potifars hustru

handlingar var inget annat än att motsätta sig Guds välbehag och vilja. De följde sina begär och förtryckte skapelsen: {Avundsjuka över att Gud låter sin nåd komma ner över den Han vill av Sina tjänare} (al-Baqara:90).

Han levde sin barndom i prövning och svårighet, trots att han var den modige ynglingen, barnet som hade de vackraste egenskaperna av harmoni. Hur skulle det inte vara så, när han är den ädle sonen av de ädla – Josef (över honom vare frid). Hans prövning med sina bröder i ett och samma hus är en världslig episod, som tar olika former hos många av världens barn, men som inte går utanför ramen för prövning, för att de rättfärdiga skall framträda och vägen för de brottsliga bli tydlig.

Nu står han inför en prövning som de flesta av världens ungdomar möter. Det är en överväldigande prövning, där ingen räddning finns utom genom Guds nåd. Då vissnar de gröna bladen, och de mjuka ansiktena blir svarta. Om man misslyckas, blir det en öde och mörk plats. Det är frestelsen av förförelse i palatsens miljö, prövningen i skuggan av "överklassen" och dess lättsinne och utsvävningar...

Denna berättelse visar en del av storheten hos den ädle sonen av de ädla, Josef, son till Jakob, son till Isak, son till Abraham – över dem alla vare frid. Han utsattes för en skakande och stor prövning, som var större för honom än prövningen med hans bröder, och hans tålamod i den gav större belöning.

Palatsens frestelse kallade honom att lämna sanningen, renheten, uppriktigheten och den rena andningen. Brunnens prövning och tidens orättvisa drev honom bort, så att han inte hade något val för räddning utom tålamod, sanning och uppriktighet. Hans tålamod i palatsens frestelse gav större belöning, eftersom det var ett tålamod av val, med många lockelser till att nå den falska berömmelsen i att efterlikna de fördärvades liv och följa ungdomens begär. Men denne unge man skrev en saga av gröna blad, skuggande grenar och lysande månar inför syndens lockelser. Han satte Guds kärlek främst, och blev ännu vackrare eftersom han valde att kontrollera sig själv och föredra Guds välbehag framför allt annat. När du såg honom, såg du sanningen och tron klädd i hans kläder och prydnader, och med honom lyste och smyckades allt. Han levde i en miljö där hyckleri fyllde pannorna, men Gud utvalde honom i Sin nåd. Han levde för sin Herre: {Tacksam för Hans välsignelser, Han utvalde honom och vägledde honom} (al-Nahl:121).

Hans prövning med sina bröder var ett tålamod av nödvändighet, likt sjukdomar och olyckor som drabbar tjänaren utan val. Han hade inget

Nyttan i berättelsen om Josef med Potifars hustru

skydd utom tålamod, vare sig han ville eller inte.

Sammanfattningen av berättelsen är att Josef (över honom vare frid) förblev hedrad i Potifars hus. Han hade skönhet, fullkomlighet och prakt som gjorde att de som följde begären ville dränka honom i de olyckligas nöjen. Men Gud avvärjde från honom ondskan och obsceniteten med Sin nåd och Sin gåva. Så gjorde Gud också med de kunniga och handlande. Han fastställde för oss lagen: {Så belönar Vi de som gör gott} (Yusuf:22).

Berättelsen visar tydligt att Koranen är den högsta referensen för mänsklighetens lycka i allt – även i hur man formar sann litteratur och verklig berättelse utan att kränka blygsamheten eller väcka de oskyldigas och dårarnas begär. Det är Koranen... Utan den styrs mänskligheten av galningar, som tar på sig skepnaden av förnuftiga och upphöjda, men deras handlingar ger världen olycka. Det är Koranen som skiljer de lyckligas väg, och visar de brottsligas vägar: {Vi berättar för dig den bästa berättelsen genom att Vi har uppenbarat denna Koran för dig. Innan dess var du av de omedvetna} (Yusuf:3).

De viktigaste egenskaperna i Josefs berättelse – och i den koraniska berättelsen:

Först: Skönheten i skildringen i denna berättelse påminner om månens klarhet: I denna underbara berättelse ser du sanningen i skildringen, och du ser höjden i uttrycket. Även om orden handlar om denna mänskliga ungdom i all sin verklighet, och om dessa stunder i all sin naturlighet, ser du ändå den koraniska framställningen – som bör vara den högsta modellen för islamisk konstnärlig framställning – aldrig avvika från sin rena karaktär, inte ens när den skildrar ögonblicket av full psykologisk och fysisk avklädning i all dess impuls och animalitet hos en kvinna som djävulen ledde, och som glömde Guds vrede framför sig. Trots att hennes brott avslöjas, ser du med tydlig skildring uttryckets storhet och det rena, upplysta tänkandet – i motsats till den stinkande sumpmark som författarna till "den realistiska berättelsen" rullar sig i, de som har förlorat litteraturen i "den naturliga berättelsen" i dessa dagar, där det goda har blivit ont och det onda gott. De ursäktar sig med förevändningen om konstnärlig fullkomlighet i uttrycket, men kommer med allt dumt och obscen.

För det andra: Spänningen i den koraniska berättelsen är en innovativ metod för att bygga den mänskliga själen: I denna koraniska berättelse finner vi sanningen i informationen och nyheterna, liksom spänningen i berättandet, med nämmandet av det som leder till påminnelse och lärdom

Nyttan i berättelsen om Josef med Potifars hustru

på ett unikt sätt som man bara finner i Koranen. Själens intresse hålls kvar genom spänningen som finns i varje ord i berättelsen, och sinnena förblir fästa vid att höra resten av händelserna, både detaljerna och helheten, som hände denna ädle son av de ädla – över dem vare frid.

Tredje: Den fostrande kommentaren på berättelsens händelser uppnår hjärtats och förståndets mål:

Vi märker att kommentarer kommer på de följande händelserna på ett sätt som inte bryter deras följd, utan gör dem tydligare och mer framträdande. Det gör berättelsen som om den ses med ögonen. Den gör inte berättelsen till enbart underhållning och njutning, utan till positiv uppbyggnad, fostran, nytta och lärdom. Därför finner vi till exempel att Gud kommenterar brottet hos dem som gjorde Josef (över honom och vår Profet vare frid) till slav, och säger: {Gud vet vad de gör} (Yusuf:19). Och Han klargör hemligheten bakom händelserna efter att Josef blev möjliggjord hos Egyptens premiärminister, och säger: {Så gav Vi Josef makt i landet, och Vi lärde honom uttydningen av drömmar} (Yusuf:21). Och med de högsta graderna av spänning i berättelsens skildring, finner vi den ljusa kommentaren som avslöjar några av hemligheterna bakom de oväntade händelserna ur mänsklig synvinkel. Gud säger och klargör hemligheten bakom den stora styrkan i denna ungdoms ståndaktighet inför frestelsen och lockelsen: {Så avvärjde Vi från honom ondskan och obsceniteten} (Yusuf:24).

Fjärde: Att visa de överraskande händelserna på rätt plats i den koraniska berättelsen:

För att öka spänningen och göra läsningen mer njutbar än honungens smak. Som när karavanen plötsligt dyker upp på avstånd... för att rädda den ädle unge mannen som var ensam. Eller när Potifars hustru plötsligt avslöjas... mitt i Josefs kamp mot djävulens snärjande nät. Och med henne kommer det oväntade vittnet, som också visar Josef renare än det finaste guld. På så sätt förblir lyssnaren i högsta grad fånglad och intresserad av att fullfölja och reflektera över lärdomarna utan tvekan.

Femte: Noggrannheten i valet av ord som bär djupa betydelser:

Där flera bilder samlas i ett enda ord, som i ordet {glädjebud} och ordet {styrka}, och andra. Genom denna rikedom av betydelser framträder en stor källa av skönhet i uttrycket, och en flödande flod där bilderna strömmar från dessa marker. Det är den bästa berättelsen, det är den mest ljuvliga talan. Genom detta reflekteras en unik mirakulös bild i

Nyttan i berättelsen om Josef med Potifars hustru

Koranen, som bygger upp muslimska ungdomars själar, de som utgör det kommande ljusa hoppet, när de gör Koranen till medicinen för varje olycklig ångerfull, eller varje förvirrad ångerfull. Den botar sjukdomar för de sjuka och plågade: {O människor, det har kommit till er en förmaning från er Herre, och en bot för det som finns i bröstet, och en vägledning och en barmhärtighet för de troende} (Yunus:57).

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«BERÄTTELSEN OM KON FRÅN KORANEN](#)

[21 Lärdomar från berättelsen om Moses»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)